

Húsvét időszakban igen sok ember teszi tiszteletét a templomokban, sokan azért, mert emlékeznek a nagymama intésére, mennyire szép a húsvéti mise, sokan pedig a pásztor szavát követve, aki minden misék közül a legfontosabbnak tartja a húsvétit. Bár a pásztorok a maguk szintjén hirdetik húsvét misztériumát, mégis kevés ember zárja azt valójában a szívébe.

Amikor az ember hite által eltűnik a félelem, soha meg nem szűnő öröm lesz úrrá rajta. Húsvét misztériuma egy ilyen örömhírt hordoz, sajnálatos dolog, hogy az emberek többsége mégis boldogtalanabb, mint valaha. Ebből látszik, hogy nem értették meg a húsvét üzeneteit.

Jézus idejéig az Isteni akarat természetét, illetve az ember vele szembeni alázatát Ábrahám és József példáján keresztül ismerhették meg a bibliából tanuló Istenhívők. Jézussal azonban kiterjedtebb és alaposabb megismerésre alkalmas lett ez az ismeret. Ő volt az egyetlen, aki képes volt életében legyőzni sátánt, annak mind a hét démonát, a hét félelmet. Ugyanakkor olyan példát adott az emberiségnek a hit és az igazság természetéről, amelyet korábban soha senki.

Ha abba belegondolunk, hogy az ember minden boldogtalansága a halál témájához vezethető vissza, akkor azoknak, akik hisznek, valóban örömhír kellene, hogy legyen a feltámadás. Az ember azért táplálkozik, hogy éljen, azért szaporodik, épít fészket (teremt otthont), hogy a faja éljen. Minden konfliktusa az életért való versengésből fakad. Pontosan úgy, ahogy ez az állatvilágban. Jézus a feltámadásával azt akarja bizonyítani neked, hogy nem kell félned a haláltól, mert Isten képes feltámasztani, ha benne hiszel. Az élet, vagy halál nem testi, anyagi alapokon dől el, hanem lelkiekben. Aki ebben hisz, abból eltűnik a versengés, eltűnik minden túlzó, vagy beteljesíthetetlen vágy, ezáltal eltűnik a félelem is, amelyet éppen ezek a vágyak hívnak életre. Ha nincs kínzó vágy és nincs kínzó félelem, akkor ottmarad tisztán a szeretet, és annak gyümölcse az öröm. A feltámadás tehát örömhír a benne hívőknek.

Aki hisz, abban nincs kétely és tetteiben is megnyilvánul a hit. Aki például hisz a feltámadásban, nem siratja halottait, mint a hitetlenek, hanem megemlékezik az örömhírré, és a szerint éli életét. Jézus ígérete szerint minden ember élni fog, csupán a gonoszok jutnak örök kárhozatra.

Ha a hozzátartozód gonosz, akkor minek siratni, csak gonosz ember sirat gonosz embert. Azonban, ha a hozzátartozód Isten népéhez tartozik, nincs miért siratnod őt, hisz ő is feltámad Jézus által romolhatatlanságban. Ugyanakkor sírásoddal, jajgatásoddal éppen a saját hitetlenségedet bizonyítod. Ne a halottakat sirasd, hanem az élőknek vidd az örömhírt, hogy van, aki feltámadt a halottak közül és azt ígérte, hogy feltámaszt mindenkit, aki benne hisz. Ne titokban higgy, mert azzal éppen a hitetlenségedet bizonyítod, hanem emeld fel lelkedet és vidd az örömhírt mindazoknak, akik még nem hisznek. Aki szereti a családját, ismerőseit az felelősséget vállal értük. Aki pedig belátja, hogy mások élete a hitetlenség miatt tévútra tévedt, az elviszi az örömhírt, hogy legyen lehetősége másnak is kiengesztelődnie.

Minden ember bűnös, nincs ez alól kivétel, csupán néhányan őrzik az ige tisztaságát. Csak azé az emberé a kegyelem, aki hisz. Miről ismerni meg a hitet? Arról, hogy

- Az ember sem siránkozik, nem aggódik, nem fél, vagy ha mégis, buzgón imádkozik istenéhez, hogy mindezeket elvegye. A hitben nincs kétség, így nincs benne félelem sem.
- Az ember nem keres biztonsági, vagy megkerülő megoldásokat az életére, mert abban az esetben kételkedik és nem hisz.
- Az ember nem szégyelli és büszkén vállalja azt. Mindenkoron megvallja hitét a többi embernek, legyen az hívő, vagy hitetlen.
- Az ember cselekedetei hűen követik azt, amiben hisz. Nem vágyakból, nem félelmekből erednek tettei, hanem kötelességtudatból.

Az, aki azt gondolja, hogy egy embernek a világ legkönnyebb dolga, valószínűleg még nem tudja, mi az a hit. Sok ember mondja, hogy „hiszek”, sőt sok ember tesz csodákat Jézus nevében, azonban valójában igen kevés emberben van meg a valódi hit. Nem túl régen megkérdeztem néhány embert, hogy hisz-e Jézusban. Vallják-e tiszta szívből, hogy ő a Krisztus, a megváltó. Mindenki azonnal rávágta, hogy „igen”. Akkor arra kértem őket, hogy most nézzenek a lelkük legmélyére, tegyék fel a kérdést önmaguknak újra. A válaszok igen érdekesek voltak. Van, aki azt mondta, hogy ő nem mondhatja ki azt, hogy nem hisz, de megértette a kérdésem értelmét és fontosságát. Van, aki arra a következtetésre jutott, hogy valóban nem hisz és azzal szomorúan ennyiben hagyta a dolgot. Voltak, akik talán ma sem értik, miért kell erre a kérdésre őszintén felelni. Aki a szívében nem hisz, de az eszével igen, az illúzióban él, és kizárja magát a megváltásból. Az elme mindig azt mondja, hogy hiszek, hol vágyból, hol félelemből táplálkozva. A lélek azonban mindig igazat mond, aki arra hallgat, megváltoztathatja sorsát.

A megváltásban hinni nem az ember szájával lehet, hanem a szívével. Életemben nagyon sok templomban voltam, nem csak itthon, hanem külföldön is kerestem őket. Az indiai emberektől a

Feltámadás, örömhír

Írta: Administrator

2011 május 10. (kedd) 10:30 - Utoljára frissítve 2011 május 28. (szombat) 13:10

---

majáig mindenhol voltak vallásos emberek, akik bálványok előtt hajlongtak, de hívőt igen ritkán láttam. Néhány kivételtől eltekintve mindenhol önmagukban megkeseredett emberek úgy énekeltek szent dalokat, mintha a fogukat húznák. Közülük egyik sem hitt Istenben, sem a megváltásban. Értesétek meg végre, hogy arról lehet megismerni a helyes hitet, hogy örömet hoz az embernek, nem fájdalmat.

Mi az örömhír tehát? Az, hogy Isten megígérte az ő népének, hogy többé nem pusztítja el a földet, ahogy ezt tette Noé idejében. Erre a szövetségre emlékeztet minden hívőt a szivárvány. Azonban az ember bűne által a föld mégis pusztulásra ítéltetett, gonosz emberek ítélték arra, hogy megsemmisítsék és hazuggá tegyék Isten ígését. Isten ígését azonban nem lehet sárba taposni, így megváltót ígért azzal, hogy aki benne hisz, az ördögtől megmentetik. Azt ígérte, hogy amikor az ember bűne akkora lesz, hogy már-már elpusztítja önmagát, Jézus újra eljön és megmenti azokat, akik hisznek benne. Így teljesíti be másodszor is Isten akaratát. Azon napon megmenekül minden hívő, és kiírtatik népéből minden gonosz. A feltámadás és az elragadtatás tehát az emberi faj megmenekülése a pusztulásból, illetve a pokol tüzéből. A gonosznak ezen az ígéreten már nincs hatalma, egyetlen eszköze maradt arra, hogy lelkeket nyerhet, ha elhitei a világ népével, hogy ne higgyen a megváltóban és ne várja őt. Az örömhír az, hogy hamarosan ez is meg fog változni... Az örömhír az, hogy Krisztus feltámadt és él, így az embernek újra joga van az élethez.